

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Indenrigsudvalget 2022-23 (2. samling)
B 39 - endeligt svar på spørgsmål 7
Offentligt

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Indenrigsudvalg

Dato: 26-05-2023
Enhed: Demokrati
Sagsbeh.: BAAG
Sagsnr.: 2023-826
Dok. nr.: 600920

Folketingets Indenrigsudvalg har den 22. maj 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 7 til B 39 (Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling af krav for opstilling til henholdsvis Folketinget og Europa-Parlamentet) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 7:

”Vil ministeren redegøre for sandsynligheden for, at Danmark får 15 pladser ved det kommende valg til Europa-Parlamentet samt vurdere den effektive spærregrense, hvis Danmark får 15 pladser?”

Svar:

Jeg kan generelt oplyse, at fordelingen af pladser i Europa-Parlamentet behandles efter en særlig proces, jf. TEU art. 14, stk. 2. Det er Europa-Parlamentet, der har initiativretten, og forslagets vedtagelse kræver enstemmighed i Det Europæiske Råd.

På nuværende tidspunkt har Europa-Parlamentet ikke fremsat et forslag om fordelingen af pladser. Det er således fortsat uafklaret, hvordan fordelingen af pladser vil blive ved valget i 2024.

Europa-Parlamentets institutionelle udvalg forhandler aktuelt om et udkast, hvori der lægges op til at tilføje 11 ekstra sæder fordelt på 9 medlemsstater med henblik på at afspejle seneste befolkningsudvikling i landene. Her indgår et ekstra sæde til Danmark. Det sker med udgangspunkt i princippet om, at Unionens borgere repræsenteres degressivt proportionalt. Det er dog usikkert, hvornår forslaget bliver vedtaget, ligesom det heller ikke kan siges med sikkerhed, at forslaget i sidste ende vil inkludere et ekstra sæde til Danmark.

Som nævnt i min besvarelse af INU B 39 – spm. 6 gælder der ingen formelle spærregrenser ved Europa-Parlamentsvalg, og jeg forstår på samme måde det her omhandlede spørgsmål sådan, at det sigter til den naturlige spærregrense.

Det er nødvendigt at sondre mellem to naturlige spærregrenser. De to spærregrenser skal ses i sammenhæng og kan ikke benyttes uafhængigt af hinanden.

Den ene naturlige spærregrense definerer den andel af stemmerne, som et valgforbund eller et parti skal overgå for at være sikker på at få mindst ét mandat. Normalt udtrykkes spærregrenser dog ikke som et bestemt antal stemmer, men som en procentdel af de afgivne gyldige stemmer (hvis antal naturligvis først kendes, når stemmerne er talt op). Hvis antallet af mandater betegnes m , beregnes denne spærregrense som $1/(m + 1)$.

Da beregningen af denne spærregrænse tager udgangspunkt i det antal mandater, der skal fordeles mellem partierne i alt, er det muligt forud for det kommende Europa-Parlamentsvalg at foretage en teoretisk beregning af denne spærregrænse. Såfremt Danmark tildeles 15 pladser i Europa-Parlamentet, vil spærregrænsen skulle beregnes som $1/(15+1)$, dvs. $1/16$. Det svarer til, at et valgforbund eller et parti, som ikke indgår i et valgforbund, og som opnår 6,25 pct. af de gyldige stemmer i alt ved et Europa-Parlamentsvalg, er sikker på at få mindst ét mandat.

Den anden naturlige spærregrænse definerer den absolutte undergrænse for, hvornår et parti eller et valgforbund eventuelt kan få et mandat. Om det er muligt, afhænger af antallet af partier, valgforbund og deres respektive andele af stemmerne. Hvis antallet af mandater betegnes m , og antallet af partier eller valgforbund betegnes n , beregnes denne spærregrænse som $1/(m + n - 1)$.

Da beregningen af den anden naturlige spærregrænse beror på kendskab til antallet af opstillede partier, valgforbund og stemmefordelingen ved valget, er det ikke muligt forud for det kommende Europa-Parlamentsvalg at beregne denne spærregrænse.

. / . Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af INU B 39 – spm. 6, som vedlægges.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde